

Speneri jure, nou küssima. (Siin tulletan teie mele, et Spener, kes olli Saksamal 13. Neäri-ku pával 1635 sündinud ja 5mal Küünla-ku pával 1705 surnud, sepärast meie Lutterusse-ussö rahwa silmis wägga au-wäärt mees peab ollema, et temma otsego uut ello meie ussole ja temma öppetajattele andis ning isse ei mitte agga juga omma Issandat ja Ünnisteggiat ei nimmetand, waid tedda fa iggal aial ommas süddames kandi, mis keige temma kirjadest arwatalt on, mis praego veel hea melega loetakse! Ja mis veel Speneri au-nimmi tohter tähhendab, leiate Ma kele ramatus: õnsa öppetaja Lutterusse ello . . . 12. lehhe f. p.). — Selle samma wägga moitslikko ja usklikko Speneri käest läks Anspakki Printses omma abbiello-minnemisse párrast, nou küssima. Spener kelas temmale förmwasste, ilmlikko froni párrast omma usko árrasalgada, ütteldes ja toetades: tahhab Jummal teid funninga prauaks tösta, siis fate sest ilmlikkust auust oso, ilma et teile tarvis olleks töt ja usko árrasalgada. Printses siis ei wötnud mitte funninga Willippit fossilasseks västo, ja sai wähhe aega párrast sedda, Inglisma funninga Georgi II. prauaks, kes ep olnud paawesti ussust.

„Wata, ma tullen no ppeste; pea finni, mis sul on, et ütski ei sa sinno froni wötta!“ — Joan. ilm. r. 3. p. 11. f.

Kas on sinno Ünnisteggia tõe este õige armas sinno melest?

Kui sedda isseennese käest küssime ja meie Issand tõe este wägga armas meie melest on, siis wötkem ka nenda tehha tuid meie praego ühhe ünnetuma Sak-sama Kurwürstist (Juhhan Pridik) kuulda same. Juhhan Pridik olli sündinud 1503 ja surri 1554 aastal. Saksvama Keiser Karel V. kiusas wägga Lutterusse usso rahvast ja sesamma Kurwürst ei tahtnud sellega rahbul olla, nenda siis teisisüdja nende wahhel ja 1547 aastal sai Kurwürst, Keisri soameestest wang'i woetud ja piddi allati kui wang Keisri járrel käima. 1548mal aastal lastis Keiser tedda ennese ette tua, ja katsus tedda keigesugguse pettise lubbamisse ja tootussega temma Lutterusse ussust árrapöördva. Pölveli maas, olli Kurwürst sedda Keisri jutto kuulnud, aga temma südja sai täis, et Keiser tedda arwas ni nöddrauselikko ja ker-gemelelisse innimese ollewad, et tühja ilmlikko au ja kassu párrast omma usko piddi árrasalgama. — Keiser tööstis isse tedda üles ja Kurwürst hakkas nenda temmaga rákima: aulik suur Keisri herra, minna seisani siin teie sure keiserlikko surusse ja au ees kui alw ja waene wang ja ütlen julgeste, et ollen töt tunnistanud ja selle läbbi keik ollen árrakau-tanud, mis Jummal mulle sellesinnatse maisma sees armust olli annud, omma warra ja warrandust,